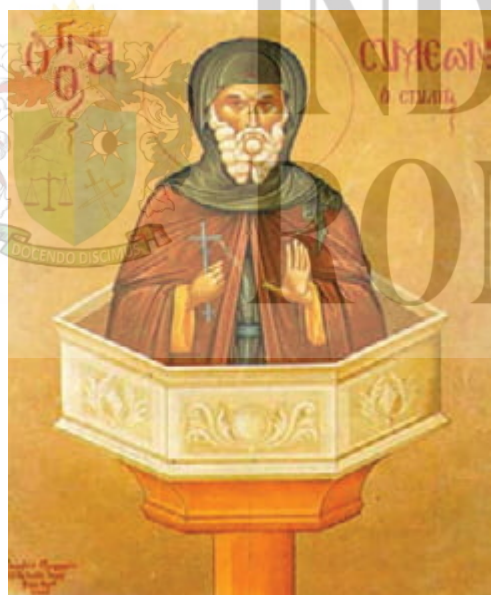

Tradiții și obiceiuri creștine în luna septembrie

Septembrie este a noua lună a anului în calendarul gregorian. Numele lunii septembrie vine de la cuvântul latinesc „septem”, șapte, pentru că luna septembrie era a șaptea lună în calendarul roman, dar numele lunii septembrie ar veni și de la generalul roman Septimus. În România, luna septembrie, popular, este cunoscută sub denumirea de „RĂPCIUNE”, adică o lună capricioasă în care se schimbă vremea și are puterea de a prevesti timpul pentru următoarele luni. Astfel, dacă „RĂPCIUNE” e cald, atunci luna următoare, octombrie, sau „BRUMĂREL”, va fi rece și umedă; dacă înfloresc scaieții, toamna va fi lungă și frumoasă; dacă rândunelele pleacă repede, e semn că iarna e aproape.

Luna septembrie mai este cunoscută și sub numele de „VINITEL”, „VINICERIU” sau „OSTROVUL VIILOR”, deoarece acum se începe culesul viilor care, conform tradiției, presupune și un fel de petrecere, timp de o săptămână, unde se cheamă lăutarii, se spun povești, se organizează diferite jocuri. Prin acest obicei, în marile zone viticole, tinerii care se pregăteau de însurătoare erau chemați la lucru. Marii boieri și mănăstirile obișnuiau să ofere tinerilor însurăței pământ. De exemplu, la Valea Călugărească există un sat, care, ca rezultat al acestor practici, se numește „Însurăței”. 1 Septembrie este considerat începutul Anului Nou Bisericesc. Potrivit tradiției moștenite din Legea Veche în această zi s-a început creația lumii și tot în această zi a intrat Domnul nostru Iisus Hristos în Sinagoga iudeilor.

Totodată, la 1 septembrie, Biserica Ortodoxă îi sărbătorește pe Sfântul Simion Stâlpnicul și pe mama sa Marta. Simion Stâlpnicul, în credința populară, este cel care susține cerul și pământul, stând într-un picior pe un stâlp înalt, și se crede că el îl duce pe om de la pământ la cer, pe scară, dacă e sărbătorit așa cum se cuvine. Tot el este considerat patronul vânturilor, poate produce furtuni și cutremure, de aceea ziua lui este foarte importantă, oamenii respectând-o de frică să nu li se dărâme casele sau se crede că cine va munci în această zi se va transforma în stâlp de piatră. 1 Septembrie, fiind considerat un început de an bisericesc, se spune că așa ar urma să fie tot anul, iar dacă va fi furtună cu tunete, se credea că toamna va fi lungă.

La 8 septembrie întreaga creștinătate celebrează Nașterea Maicii Domnului. Prăznuirea Nașterii Fecioarei Maria este cunoscută în tradiția populară ca Sânta Maria Mică. Cifra „8” reprezintă simbolul veșniciei, al vieții fără de sfârșit.

Fecioara Maria este cea mai îndrăgită divinitate.

În jurul acestei sărbători, din generație în generație, s-au transmis o serie de tradiții pe care moșii și

strămoșii noștri le-au respectat convingși fiind că, îndeplinind aceste obiceiuri, ei vor fi mai sănătoși, vor avea spor în munca lor și gospodării îmbelșugate. Este invocată și astăzi de fete pentru grăbirea căsătoriei; pentru nașteri ușoare; de păgubiți pentru prinderea hoților; de descântătoare pentru vindecarea bolilor.

În această zi creștinii continuă să meargă în pelerinaj la biserică și mănăstirile cu hramul Nașterea Maicii Domnului.

Numele Maria este un nume pentru care se presupun mai multe soluții etimologice. Prezentăm cititorilor noștri câteva dintre ele: Maryam, în aramaică înseamnă „doamnă”, „stăpână”. Miryam sau Maryam ar putea fi și de străveche origine egipteană, provenind din verbul mri, „a iubi” cu sufixul afectiv ebraic am, adică „cea dragă”, „cea iubită”; în ebraică, „copil dorit”; tot în ebraică numele este justificat etimologic din două elemente: mar, însemnând picătură și yâm, însemnând mare; pentru creștini, cuvântul Maria, după transcrierea ebraică, și Mariana, după transcrierea grecească, înseamnă „aleasă”, „iubită de Dumnezeu”.

În preajma acestei sărbători, a Nașterii Fecioarei Maria, se spune că nu e voie să se aprindă focul în casă, oricât ar fi de frig, fiindcă aduce ghinion și boală.

În dimineața sărbătorii se aprinde o candelă lângă icoana Maicii Domnului, membrii familiei rugându-se pentru sănătatea și binecuvântarea căminului, pentru alungarea spiritelor rele și pentru preamărirea Nașterii Fecioarei Maria.

Bărbații nu au voie să muncească prin gospodărie, iar femeile nu au voie să spele rufe, să coase pentru a nu atrage răul asupra casei lor.

De Sfânta Marie Mică se împart struguri și prune de sufletul morților, pentru ca acestora să li se ierte păcatele.

În tradiția populară intervalul 7-9 septembrie este cunoscut sub denumirea de „zilele sacre” sau „cercurile Sfintei Marii”, zile ce trebuie sărbătorite cu rugăciuni și fapte bune.

Între Sfânta Maria Mică și Ziua Crucii (14 septembrie) se face magiunul de toamnă. La 9 septembrie sunt prăznuiți Dreptii părinți Ioachim și Sfânta Ana, părinții Sfintei Fecioare Maria.

După această dată începe semănatul grâului, secarei și orzului.

14 septembrie, Ziua Sfintei Cruci este cea mai veche sărbătoare închinată cinstirii lemnului sfânt. Se cinstesc două evenimente deosebite: Aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos, Înălțarea ei solemnă în fața poporului de către patriarhul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335 și Aducerea Sfintei Crucii de la perșii păgâni, în anul 628, în vremea împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare cinste în biserica Sfântului din Ierusalim.

În această zi trebuie să ne abținem de la consumul unor alimente care au simbolul crucii pe ele: usturoi, nuci, pește etc.

Această zi declanșează culesul viilor și al porumbului. Ultimul butuc de vie nu se culege, „Strugurii lui Dumnezeu” fiind lăsați ofrandă lui Dumnezeu sau păsărilor cerului.

Tradiții și obiceiuri creștine în luna septembrie

De Ziua Sfintei Cruci flăcăii își pun în buzunare busuioc, pe care-l joacă la horă ca să le poarte noroc, să fugă răul de la ei și să fie apreciați și cinșiți.

Pentru că este o sărbătoare foarte importantă există obiceiul pomenirii morților, în unele zone etnofolclorice ale țării dându-se pomană ulcele noi, pline cu miere sau apă curată, având legat un fir roșu de toartă și un colac cu o lumânare deasupra.

Se spune că florile de pe crucea sfințită la biserică sunt bune pentru spălatul pe cap și pentru feritul casei de tunet și fulger, dacă sunt puse la streășină.

Toate vietățile care au ieșit din pământ primăvara, când pământul se deschide, acum se întorc în pământ, pentru că a sosit momentul să se închidă. Se crede că înainte de a intra la loc, șerpii se adună pe un deal și scuipe pe coada unuia dintre ei, făcând astfel o mărgică bună pentru vindecarea diferitelor boli.

În ziua de 23 septembrie nu se lucrează din cauza focului devastator care ar putea veni de la Măcinica Foca.

Pe 23 septembrie este echinocțiul de toamnă, când ziua este egală cu noaptea.

În fiecare an, septembrie începe în aceeași zi a săptămânii ca și decembrie.